

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1858

I. Kaiser Heinrich genehmigt die von dem Bischofe Bernward zu Hildesheim unternommene Stiftung des Michaelisklosters, im Jahre 1022.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54890](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54890)

XI.

Stadt Stendal.

I. Kaiser Heinrich genehmigt die von dem Bischofe Bernward zu Hildesheim unternommene
Stiftung des Michaelisklosters, im Jahre 1022.

Henricus, gratia Dei Romanorum Imperator semper Augustus. Quia perpetuo sancitum esse novimus, ecclesias Dei cum personis Deo fervientibus tueri ac sublimare, regnum quoque nostrum a Deo nobis concessum, et Dei misericordia jugiter conservandum, taliter et perseverare liquet, si predicto jugiter satisfacere non piget; Cunctis fidelibus sancte quoque matris Ecclesie filiis, presentibus scilicet et futuris notum esse volumus, qualiter vir Venerabilis Bernwardus, Episcopus ex oppido Hildenesheim dicto, in pago sito Aistfalo, in honore sancte Marie constructo super fluvium Hindrista, foras murum civitatis prescripte, in loco quondam squalido, feris quoque seu brutis animalibus coaptato, edificium quoddam Deo in honore sancti Michaelis archangeli a fundamento laboravit, partem etiam pro posse hucusque peractam consecravit. Unde celsitudinem nostram secundo jam adiens humillime precabatur, ut predictum sacellum futurum jamque monasterium, predia quoque sive mancipia de sui questus labore ad locum jam dictum contradita, seu aliquas possessiones, quas moderno tempore iuste et rationabiliter possidere videtur, cum fratribus ibidem sub regula sancti Benedicti Deo famulantibus, sub tuitionem et mundiburdium regale illa ratione recipere, quo monachi eo in loco Deo fervientes, liberam habeant facultatem electiones facere inter se si talis assit persona, que condigna videatur, sive aliunde infra ejusdem Episcopii terminos sicubi inveniatur, Advocationes pariter et similia que eis necessaria sunt omnia cum consensu ejusdem loci Episcopi disponere habeant potestatem. Nunc ergo quia nos divinitas imperare decrevit minus oblivioni tradentes quod Antecessori nostro Domino videlicet tertio Ottoni nobis quoque hoc temporis fideliter defervivit, petitionem sui quam iustam fore cognovimus non negamus. He decime, ejusdem loci, In Nitilaun decimatio, In Laffordi decima, In Sawngon decima, In Hedilenthorp decima, In Berlon decima, In Eginstide decima, In Eizen decima, In Bernigisrothe decima, In Tosheim decima, In Hundisduri decima. In his vero locis sunt predia ejusdem Ecclesie cum rebus ceteris sibi concessis: Asheim, Niteloun, Laffordi, Sudentide, Smithenstide, Wingon, Hedilenthorp, Heridishem, Dufunhem, Dennistorp, Vorden, Winithufen, Edinhufen, Alem, Tiereshem

Linnithe, Thornithe; Hec sunt in pago Altsalo et in prefectura Tammonis. Hec vero in prefectura Luidolfi in pago Flenithi: Holtshufen, Segusti, Pezun, Tcellenside, Grafla, Aluzun, Bezzem, Esbike, Remleveshem, Hozingissen, Alcfurdi, Thiederessen, Halacholdessun, Tuiguste, Suthre, Harliffen, Hetericheshem. In pago Valothungon: Berevilt, Betenem, Wallenside, Megecingeroth, Achem. In pago Aringun: Rethen. In pago Scotelingen in prefectura Ducis Bernardi: Hundisuri, Hojershem. Item in pago Altsalo: Oslevessem, Hottenem, Wiringe, Hefide, Lutea-Villa, Biscopesroth, Drothe. In pago Merstem: Haringeshufen, Limberè, Herdere, Pattenhufen, Davenstide, Cobbinghufen, Netelride, Walesrodhe, Everdeshem. In pago Guddingun: Medele, Sualenhufen, Ofide, in prefectura Udonis comitis. In pago Lifcha: Remolveshufen, Dorstide, Lantwardeshufen, Eldagessem, Evergotessen, Hermanniggeroth, Wachana, Hermanneshufen, in prefectura Hermanni Comitis. In pago Logne: Timertha, Lengide, item Lengide, Sueghufen, Winithufen, Wilmereshufen, Bredenbiche, Witmereshufen, Suen, Phese, Rodolveshufen, Waleshufen, Wosthmeshufen, Dransvelt, Lancte, Winitbi, Redolveshufen, Beringoteshufen. In pago Derningon in prefectura Ekberti: Remninge, Cimmentide, Mollenside, Achem, item Achem, Seinstide, Tiederezingeroth. Item in pago Derningon in prefectura Luidgeri comitis: Sceninge, Kisleven, Zezingeroth, Wurungon cum Sylva, Alabure, Selztide. In pago Northuringon: Badeleven, item Badeleven, Dudulegon, Wermeresthorp, Emmode, Hugendorp, Edelgeresthorp. In pago Osterwalde in prefectura Marchifi Bernardi: Latondorp. In pago Belsheim in ipsius prefectura: Bremezhe, Eilerdesdorp, Steinedal. In pago Derningon in prefectura Luidolfi comitis: Biscopeshufen, Witisdesbutile, Meinem, Sinesrode, Wilradesbutile, Vordorp, Knipenside, Flechtorp. In pago Gretinge: Mutha. Item Mutha, in pago Muthiwidde. In pago Flutwide, in prefectura Thammonis: Alenhufen, Eddinkhufen, Scelhufen, Wendelingeroth, Hardsheim, Utiffon, Sirdiffen, Scelipe, Waditlagun. In pago Tiltbe, in prefectura Bernhardi comitis: Drespen, Luidinghufen, Hejenhufen, Winethun, Bodechiffun, Ilifun, Aldendorp, Datschalen, Regilindeshufen, Bennethe. Hic vero numerus Ecclesiarum cum prediis ad ipsas donatas: In Dalheim I, In Oren II, In Sowungen III, In Reinolveshufen IV, In Dimerthan V, In Lencleren VI, In Eveningeroth VII, In Datschalen VIII, In Berevilt IX, In Stemne X, In Lesse XI, In Tritthithe XII Cum omni decimatione; In Celle XIII cum decimatione. Omnes igitur predictorum locorum mansi non minus quadringenti quinquaginta. Hec vero in pago Altsalo, scilicet in ipso loco Hildenesheim, pomerium in orientali parte Ecclesie, vineam in occidentali, silvam in septentrione. Possessiones autem diversas, que nostra lingua dicuntur Würdhe, numero XXIII in meridiana parte Ecclesie diverse locatas. Hec omnia cum eorum pertinentiis, terris videlicet cultis et incultis, mancipiis utriusque sexus, villis, pascuis, vineis, pratis, Sylvis, venationibus, aquis aquarumque decursibus, piscationibus, molendinis, viis et inviis, exitibus et redditibus, questis et inquirendis Ceterisque omnibus, que quomodocumque nominari possunt, utilitatibus, in parochiis videlicet singulorum, In comitatibus vero supradictorum prefectorum, in quibusque pagis vel territoriis, que idem venerabilis Antistes eidem monasterio contulit, ut nullus iudex publicus, nec quislibet ex judiciaria potestate, sive aliquis ex fidelibus, Sancte Dei Ecclesie, vel nostris, ullo unquam tempore ingredi et irritare presumat, huius autoritate precepti confirmari volumus. Precipientes ergo jubemus, Ecclesie jam dicte monachis sub nostra ammodo defensione et immunitatis tuitione liceat tranquillitate congrua residere, et pro nobis, proque incolunitate nostre conectoralis, vel regie prolis, Antecessoris videlicet nostri, sive Successorum, seu pro stabilitate totius Imperii nostri, a Deo nobis concessi, et ejus clementissima miseratione perpetuo conservandi, jugiter misericordiam Domini exorare. Et ne quis supergrediatur auctoritatis nec donativa, sive infringere tempore superventuro prevaleat, Scriptis confirmavimus istec, Manu

quippe subscribentes propria sigillo nostro insigniri iussimus. Anno Dominice incarnationis Millefimo XXII, Actum Werella, in Dei nomine. Amen.

Nach Lauenstein's Historie des Bisthums Hildesheim S. 267, und desselben Descript. dioc. Hildesheim III, 103.

II. Bischof Bernward von Hildesheim stiftet und dotirt das Michaeliskloster am Sitze seines Bisthums, am 1. November 1022.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Notum esse cupio cunctis ecclesie nostre filiis immo etiam omnibus Christi fidelibus, qualiter ego Bernwardus humilis et indignus hujus sancte, Hildenesemensis ecclesie episcopus, divina tactus gratia reatus mei superflua perhorrescens Deique gratiam concupiscens, distraxi animum in diversa, quomodo eterne satisfacerem misericordie sicque remedium mee obtinerem anime. Tandem itaque portum salutis inveniens elegi et statui Christum heredem mihi, qui esset pars et hereditas mea et requies. Unde ad laudem ipsius et gloriam ejusque pie matris Marie et ad speciale patrocinium Sancti Michaelis archangeli et omnium celestium virtutum, cepi summa cum devotione novum edificare monasterium foris murum civitatis nostre videlicet sedis ad aquilonem. Verum ego fortem nature cunctis incertam sollicite pertimescens ac ne prolixitate tanti operis mea spe in agendis divinis forte tardarer nimis aut negligerer, feci festinato et consumavi facellum quoddam valde splendidum prope ipsum monasterium jactis jam ex aliqua parte fundamentis ipsius basilice, in honorem scilicet Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi atque sancte et vivifice crucis perpetueque virginis Marie et Sanctorum, quorum ibi reliquie continentur, statuique ut esset baptismale inunctionis et sepulture non autem synodale synodus vero ut vel in porticu agatur vel in cimiterio. Coadunatis igitur quibusdam religiosis Christo Domino interim ibi servituris cuncta que habui et sancto Michaeli me daturum deliberavi tam in auro et argento et multiplici ornatu, quam in prediis et diversis utilitatibus huic facello donec idem monasterium perficeretur adsignavi. Quo Dei gratia et magna mei instantia honestissime consummato et ab humilitate mea cooperante spiritu sancto gloriose consecrato, statim ibi secundum regulam beati patris Benedicti monastici ordinis indidi personas: quibus consecrato in Abbatem venerabili viro Goderammo ea ratione ipsos coadunavi ut sicut juxta monasticam normam sunt a seculi actibus alieni, ita essent ab omni impedimento secularis servitii liberi atque ut defuncto ipsorum abbate, si condigna inter eos fuerit persona de suis, sin infra nostri Episcopatus terminos seu aliunde concessu Domini Heinrici Serenissimi Imperatoris ac meo liberam sibi eligendi patrem habeant facultatem. Pari modo ut supra predia sua sibi utilem advocatum consilio ejusdem loci Episcopi eligant et inutilem et gravem rejiciant ab eadem imperiali Majestate obtinui meaque id auctoritate roboravi. Facta igitur prima solempni donatione sicut in privilegium jam dicti Imperatoris Domini Heinrici satis expressum est et tam sigillo ipsius quam etiam meo potiori hoc est aureo sigillo ab ipso videlicet cum aliis pluribus regalis munificentie muneribus mihi dato et jubente ipso bullato quasi gemino gladio munitum, dotavi illud pro paupertatula mea consensu et conlaudatione legitimi heredis mei videlicet dulcissimi germani mei Tammonis comitis non minus quadringentis LXVI mansis, decimis X, Molendinis X, ecclesiis autem XIII, cum decimatione et dimidia